

ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν

η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

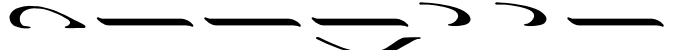
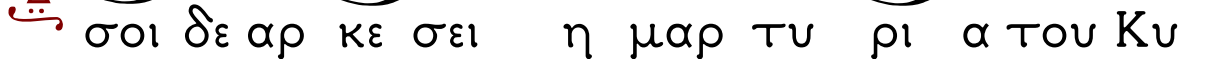
Ἦχος β

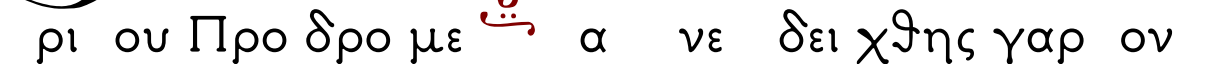
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

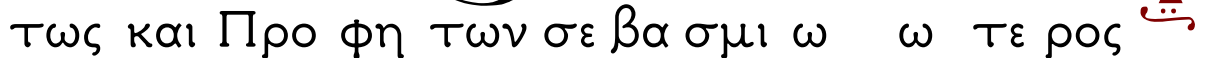
Δόξα... Τὸ αὐτὸ.

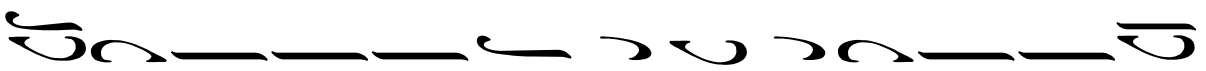
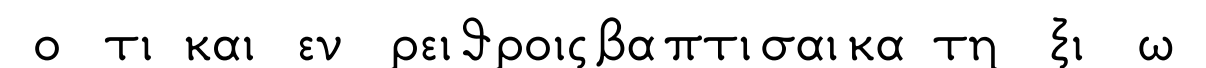
Ἦχος Δι

 Μνήμη Δι και αι ου μετ εγ κω μι ων

  +
 σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ

 ρι ου Προδρο με α νε δει χθης γαρ ον

 τως και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος

 ο τι και εν ρειθροις βαπτισαι κα τη ξι ω

θης τον κηρυττομενον ^{6.} ο θεν της α λη
θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι ρων ^{6.} ευ
ηγ γε λισω και τοις εν Α δη Θε ον φανε ρω
θεν τα εν σαρ κι ^{Δ.} τον αι ρον τα την α
μαρ τι αν του κο σμου ^{Δ.} και πα ρε χον τα η
μιν το μεγα ε ε ε λε ος ^{Δ.}
Δόξα... Το αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ
Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν
σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε
πάντες, εὐσεβῶς Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἦχος Δι

 Θει ας γε γο ο να μεν κοι νω νοι

 φυ υ σε ως δι α σου Θε ο το κε α ει

 πα αρ θε νε Θε ον γαρ η μιν σε σαρ κω με

 νον τε ε το κας δι ο κα τα χρε ος σε

 πα α αν τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με

 ε εν

Τρίτη πρωΐ. Ἦχος πλ. δ'

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

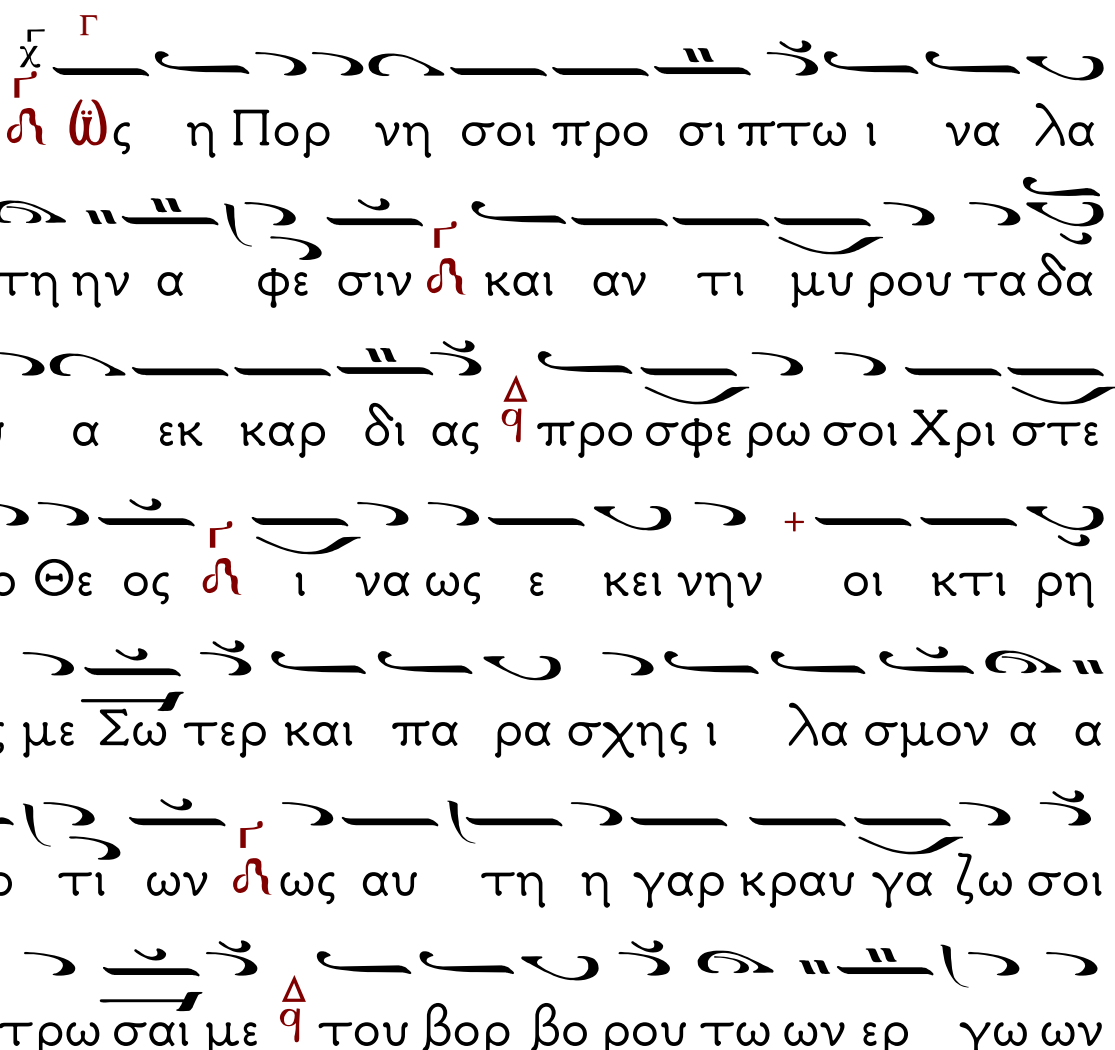
Ὕμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν
ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἢ ζωὴ μου
δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοί, οὐχ ὑπάρχει
σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι, Ὕμματι εὐσπλάγχνῳ
Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὕμματι εὐσπλάγχνῳ Κυριε ιδε
την εμην ταπεινωσιν οτι κατὰ μικρον
η ζωη μου δαπαναται και εξ εερ
γων εμοι ουχ υπαρχει σωτηρηρι ι ι α
δι α του το δε ο ομαι ομ μα τι ευσπλαγ
χνω Κυριε ι δε την εμην ταπεινωσιν και
αισω σοον με

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,

μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἵνα ὡς ἐκείνην, οἰκτειρήσης με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν· ὡς αὕτῃ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Ὡς ἡ Πορ νη σοι προ σι πτω ι να λα
βω τη ην α φε σιν και αν τι μυ ρου τα δα
κρυ α εκ καρ δι ας προσφε ρω σοι Χρι στε
ε ο Θε ος ι να ως ε κει νην οι κτι ρη
σης με Σω τερ και πα ρα σχης ι λα σμον α α
μαρ τι ων ως αυ τη η γαρ κραυ γα ζω σοι
λυ τρω σαι με του βορ βο ρου τω ων ερ γω ων

μου^Γ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτόκον

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

^{Μ Γ}
^ΓΤο α σα λευ τον στη ριγμα της πι στε

ως και σε βα σμι ον δω ρη μα των ψυ χων η

μων^Δ την Θε ο το κον εν υμνοις με γα λυ

νο ο μεν πι ι στοι^Γ χαι ρε η την πε τραν

της ζω ης εν γαστρι σου χω ρη σα σα χαι

ρε των πε ρα των η ελ πις θλι βο με νων αν τι

λη ψις^Π χαι ρε Νυ μ φη α ανυμ φευ τε^Γ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ἑτέρα Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον
ψυχῇ, καὶ τῆς φορικτῆς ἡμέρας, τὴν ὥραν ἐννοοῦ.
ἢ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι, τοῖς μὴ πράξασιν
ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτήρ· μόνος γὰρ
ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Ὡς του Κριτου πα ροντος με ριμνη σον
ψυ χη και της φο ρικ της η με ρας την ω ρα
αν εν νο ο ου η γαρ κρι σις α νι λε ως ε
στι τοις μη πρα ξα σι ν ε λε ος δι ο
προ τε λους βο η η σον φει σαι μου Σω τηρ μο
νος γαρ υ παρχεις φι ι λαν θρω πος

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Στιχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τῶν φρονίμων Παρθένων, τὸ ἱλαρόν, καὶ
μωρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχή, πεινῶσιν
ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιΐας
ἐλαίω, τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ
μάτην φρόνει, μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ
μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι
χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ
Δεσπότης ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς
σκορπίζουσι, καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον,
παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης
αὐτοῦ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἦχος πλ. δ' . Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ
πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔργων,
ἤλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ
συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ με σῶσον
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ
βοηθός, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος πλ. δ'

Ψυχὴ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτέ, πρὸς μετάνοιαν βλέψον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους, μήπως θρηνήσης ἐκεῖ ἀνόητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τοῦ Δεσπότης δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτήν, καὶ φεύξῃ δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισέλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^Γ ^Μ ^Γ
^Γ ^χ ^Γ
Φωστῆρες νοεροί ἀνεδείχθητε ἀ

γιῖοι οἱ μαρτυρες **α**τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης

κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως **α**

τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε

να τε ^Δ και τω Νυμ φι ω με τα δο ξης συ νει
σηλ θε τε ^Δ εις τον ου ρα νιον νυ υμ φω ω να
και νυ υν ι κε τευ σα τε ^Δ σω θη ναι δε
ο με θα τας ψυ υ χας η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Χαριστήριον αἶνον, χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη, δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἶέ με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Κατανυκτικὸς
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμός.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραήλ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελεύσωμαι, ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λῦσον Λόγε τῶν κακῶν με, τῶν ἀμέτρων τε δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ, τὰς δικαίας τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κατάπαυσιν, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετανοίας μοι Παρθέने, καθυπόδειξον ὁδούς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἁμαρτίαν ἀπόστρεψον τρίβου, ἵνα σε ὑμνῶ τὴν πολυῦμνητον, καὶ παμμακάριστον.

Ἐτερος κανὼν τοῦ Τιμίου Προδρόμου,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'

Τῷ ἐκπινάξαντι ἐν θαλάσῃ

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν
με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην
καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν, καὶ τὴν
καρδίαν, τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα,
Πρόδρομε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ
με παθῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς
σωτηρίας, θεία σου ἐντεύξει.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τῆς τυραννούσης με ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ
σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ
ἐλευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ
ἐγειρομένην, δαιμόνων καταιγίδα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με ἀγνή Μῆτερ τῆς ἀληθείας,
κλυδωνιζόμενον δεινῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ
συνεχῶς βυθιζόμενον, καὶ ἴθυνόν με Σεμνὴ πρὸς
σωτηρίας, τὸν εὖδιον λιμένα.

Κανών τοῦ Μηναίου
Ὡδὴ α' . Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ
ἡμῶν.

Γόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν
Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνήσαι τὸν θεῖον, καὶ
χάριτί σου λάμπруνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἔως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει
βοήσομαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δὲ
μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν.

Δόξα...

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφήτα, τοὺς
ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν
περιστάσεων.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίξειν
τὸν καιρόν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος
ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Κανὼν Κατανυκτικὸς,

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Εστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὕψωθη, κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη, ἐπ'
ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίῳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρύπου κακίας, ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν,
ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρᾳ
φοβερά καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς
ὑπεράγαθος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ισχυσε δόλῳ, θανατῶσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ
κέντρῳ Λόγε τῆς ἁμαρτίας, ἀλλ' αὐτός με,
ζωηφόροις ἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας
Χριστέ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατερραγμένων, ἐπανόρθωσις Θεοτόκε,
πτωθέντα, ἔγειρον ἐκ βόθρου, τῶν κακῶν μου,
καὶ ἐδραίωσον Δέσποινα ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ
Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ γ'

Ἦχος πλ. δ'

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁμβρησον κἄμοί, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν
ποταμῷ, τὴν ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς
εὐσπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν πάντων,
Πρόδρομε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιστατικαῖς, συγχύσεσι τοῦ βίου, πάντοτε
τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ τὴν
σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σπεῦσον
βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν
ἡμερινόν, λαμπτήρά σε τοῦ κόσμου,
θεομακάριστε Πρόδρομε φώτισόν μου, τὰ τῆς
καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φώτισον άγνή, Παρθένε τήν ψυχήν μου,
φῶς τὸ ἐκ φωτός, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς
μερίδος με δείξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὑμνῶ σε
τὴν πανύμνητον.

Κανών τοῦ Μηναίου
Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Δόξα...

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς, ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις Ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ῥοσ ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὥφθης Πάναγνε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος δ'

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἦχος ᾠδῆς

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε ἐνηήσε
καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
δύναμιν διὰ τοῦτο ἐστερεώθη
ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευστε· ὄθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακοῦμ μετὰ φόβου, Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου, φορέσαι θελήσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτω πίστει σε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ ς', τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Ε** βο η σε προ τυ πων την τα φη η
 ην την τρι η μερον ⁶ ^λ ο Προ φη της Ι ω
 νας ⁶ ^λ εν τω κη η τει δε ο μενος ⁶ ^λ εκ
 φθο ρας με ρυ υ σαι ^Δ ^λ Ι η σου Βα σι λευ
 των δυ να μεω ω ω ων ⁶ ^λ

Κοντάκιον

Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε

Ως ἵππους ἐώρακας τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς,
θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς,
καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας,
Ἀββακοὺμ θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην,
ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν
ἐλεηθῆναι ἡμᾶς. **Ω**ς ἵππους ἐώρακας τοὺς
ἱεροὺς Μαθητάς, θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς
ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας,
δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακοὺμ θεηγόρε· ὅθεν
σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι
τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι

Τάττει Θεὸς σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.
Δευτερίῃ Ἀββακοὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ
ἄστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων
Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου,
Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου καὶ Θεοφίλου.

Στίχοι

Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχοι

Ὅντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προσδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου
Φιλεώτου ἀσκήσαντος ἐν ἔτει 1060.

Ἡ ἁγία Μυρόπη ἐν τῇ φυλακῇ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀβιβος ὁ νέος ἐν πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ Προφήτου

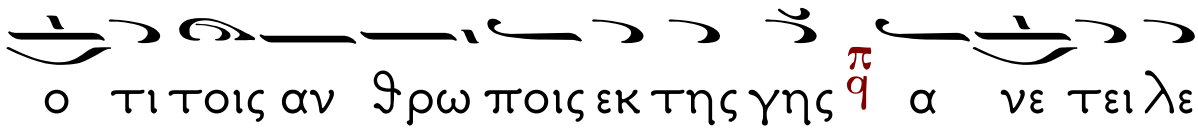
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

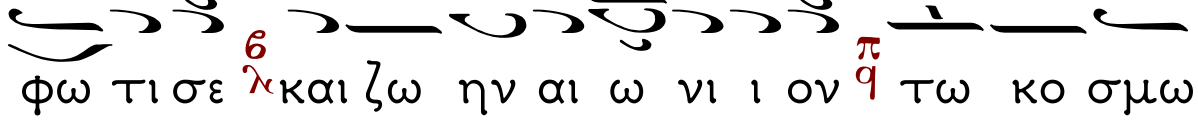
Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Πα' αν τα τα ερ' γα του Θε ου και πα

σα κτι ι σις ευ λο γει ε τε τον Κυ ρι ον

ο τι τοις αν θρω ποις εκ της γης α' νε τει λε

το ψωσ και την οι κου με νην πα α σαν ε

φω τι σε και ζω ην αι ω νι ι ον τω κο σμω

ε δω ρη σα το υ μνει ει τε λα οι και υ πε
ρυ ψου τε αυ τον εις τους αι ω ω να α α
ας 6 λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος ᾠδῆς

Στίχος α' ^{χ^Μ} ^Β
⁶ ^λ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

πνευμαμου ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶ ^λ
^Β

⁶ ^λ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ ^λ και

+
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶ ^λ την α δι α φθό ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Β} ^Β
⁶ ^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
γαρ α πο του νυν ^χ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι ⁶λ
B
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και
+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ ⁶λ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶λ
Σπύχος γ' ^χ⁶λ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

^χ₆ λ̣εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον ⁶_λ
 B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και
 + εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶_λ την α δι α φ θ ο ρ ως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶_λ
 Σπ̣ίχ̣ος δ' ^χ₆ ⁶_λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του ⁶_λ δι ε σκο ρ πι σεν ^χ₆ ⁶_λ υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των ⁶_λ
 B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶
 Σπύχος ε' ⁶Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ πει νων τας⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους⁶
^Μ⁶Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 + εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Πφειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ

νο μεν⁶

Σπίχος στ' ^χ
⁶ ^λ ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε ⁶ ^λ λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ⁶ ^λ ω νος

^M ⁶ ^λ ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ζο τε ρα να συγ κρι τως των

^Π ^Δ Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B ⁺ Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή
Ὡδὴ θ', τοῦ Προφήτου
Ἦχος δ'
Ὁ Εἰρμός

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη
ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ
Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

το οκος σου α φθο ρος ε δει

ει ει χθη Θε ο ος εκ λα γονων σου προ ηλ θε

σαρ κο φο ο ο ρος ως ωφ θη ε πι

γης και τοις αν θρω ποις συ να νε στρα

α α φη σε Θε ο ο το ο ο κε δι ο

παν τες μεγαλυνομεν

Ἦχος Γ'τος Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως Ἄ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ἦ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον Ἄ και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ἦ την Τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ ἦ και εν δο ζο τε ραν
 α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ ἦ την α δι α
 φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ἦ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν ἦ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Τρίτῃ:

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην , καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἑλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε μῆτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

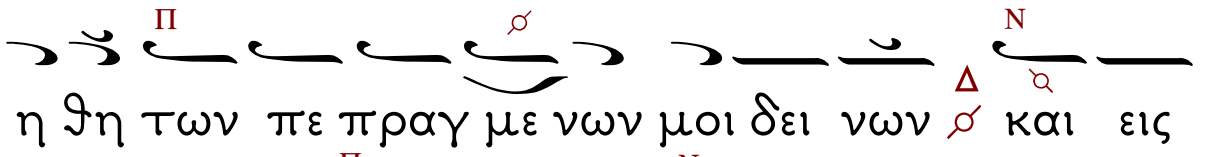
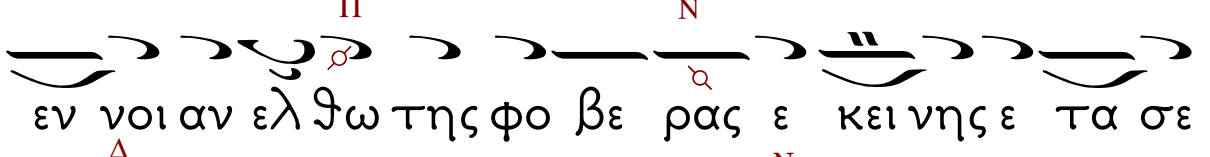
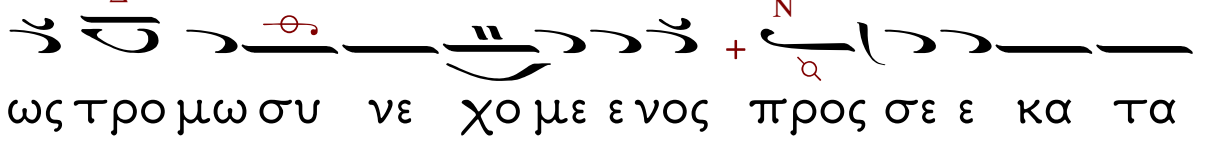
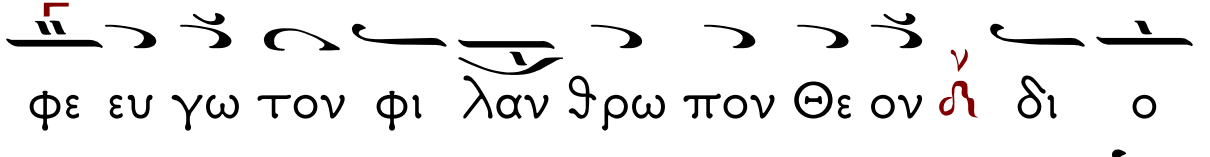
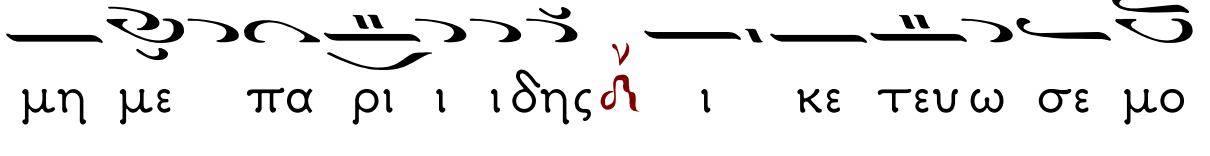
Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβεραῆς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τόν φιλόανθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδης, ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος λδ' Νη
 Ὅταν λα βω κα τα νουν τα πλη η

 η θη των πεπραγ με νων μοι δει νων και εις

 εν νοι αν ελ θω της φο βε ρας ε κει νης ε τα σε

 ως τρο μω συ νε χο με ε νος προς σε ε κα τα

 φε ευ γω τον φι λαν θρω πον Θε ον δι ο

 μη με πα ρι ι ιδης ι κε τευω σε μο

νε α α να μαρ τη τε δω ρη σαι κα τα νυ
 ζιν τη τα πει νη μου ψυ χη προ τε λευ
 της και σω ω σο ον με

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὥς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Δακρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε

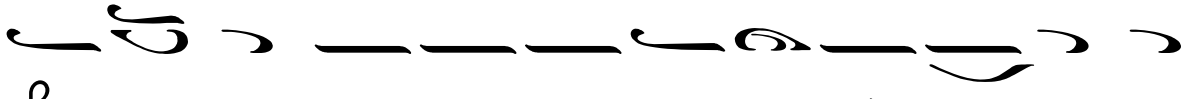
τη γυναι κι τη αμαρτωλω^ν και α ξι ω
 σον με βρε χειν τους πο δας σου⁶ τους ε
 με εκ της ο δου της πλα νης ε λευ θε
 ρω σαν τας^ν και μυ ρον ευ ω δι ας σοι προ
 σφε ρειν^Δ βι ον κα θα ρον εν με τα νοι α
 μοι κτι σθεν τα^ν ι να α κου ου σω κα
 γω ω της ευ κται ας σου φω νης^Δ η πι ι
 στις σου σε σω κε σε πο ρευ ου εις ει ρη νην^ν

Μαρτυρικὸν, Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους
 τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ

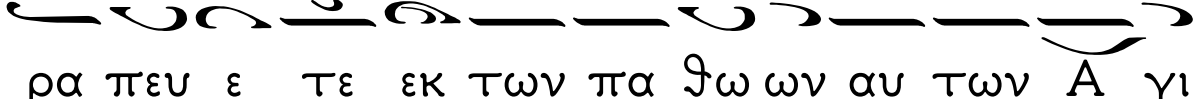
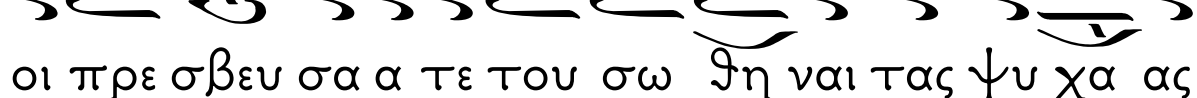
Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων, καὶ
 πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις
 ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς
 θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι.
 Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Ἀ **Μ**ε γα λως η γω νι σα σθε Ἀ γι οἱ **κ**τας

 βα σα νους των α νο μων υ πο μει ναν τες

 γεν ναι ως **δ** και Χριστο νο μο λο γουν τες ε

 ναν τι ον βα σι λε ων **δ** και πα α α λιν με

 τα σταν τες εκ του βι ου **δ** δυ να α α μεις ε

 νε ρ γει τε εν τω κο σμῳ **δ** και α σθε νεις θε

 ρα πευ ε τε εκ των πα θω ων αυ των Ἀ γι

 οἱ πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου
προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας·
δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαί μοι.

Ἐ γω Παρ θε νε α γι α Θε ο το
κε τη σκε πη σου προ στρε χω ο ι δα ο τι
τευ ξο μαι της σω τη ρι ι ας δύ να σαι γαρ
α γνη η βο η θη σαι μοι οι οι οι

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἦχος β

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Μνήμη Δι και αι ου μετ εγ κω μι ων

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ

ρι ου Προδρο με ανε δει χθης γαρ ον

τως και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω

θης τον κη ρυτ το με νον ο θεν της α λη

Θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι ρων^{6.} ευ
ηγ γε λισω και τοις εν Α δη Θε ον φανε ρω
θεν τα εν σαρ κι^{Δ.} τον αι ρον τα την α
μαρ τι αν του κο σμου^{Δ.} και πα ρε χον τα η
μιν το μεγα ε ε ε λε ος^{Δ.}

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου,

Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε
ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν
κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Ἦχος ^ΘΔι

^χ^{Δ.} **Σ**ε με γα λυ υ νο μεν Θε ο το κε^χ
βο ω ων τες^{Δ.} χαι ρε α δυ του φω τος νε φε

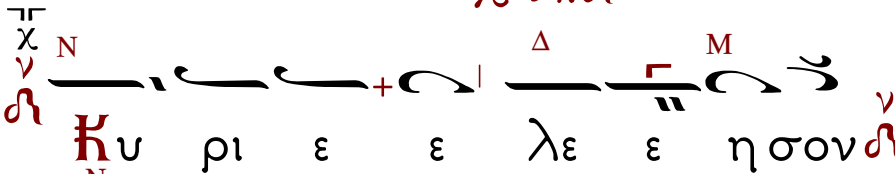
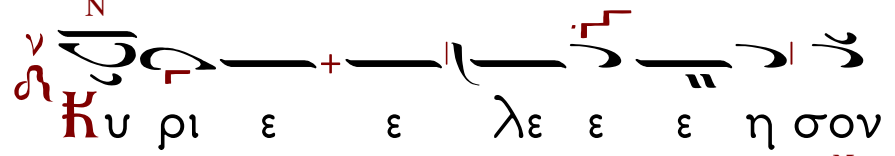
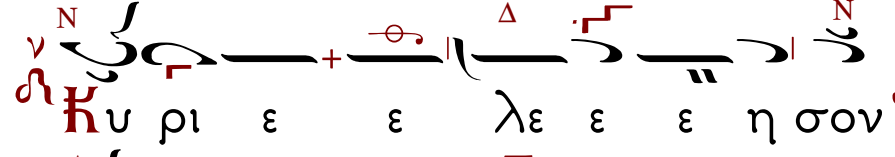
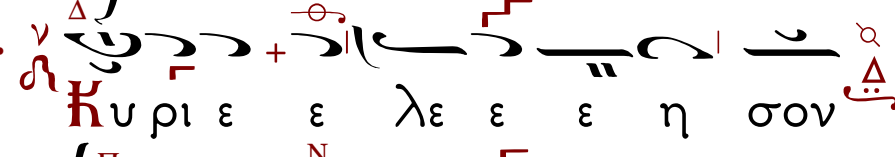
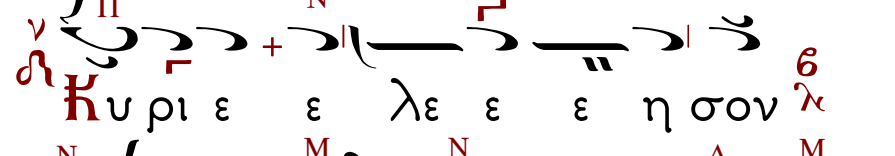
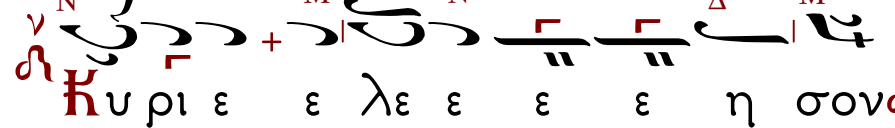
02-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

ε ε ε λη ⁶ αυ τον βα στα σα σα εν κο ολ ⁷
ποις σου ^Δ της δοξης τον Κυ υ ρι ο ο ον ^Δ

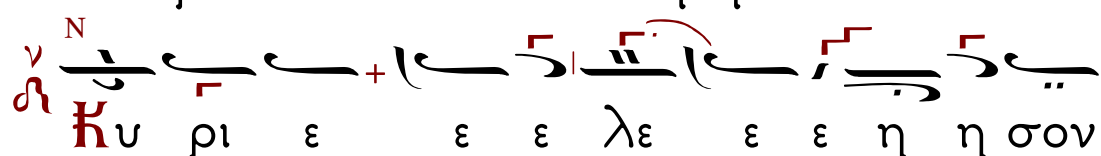
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν   ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^ν
5. ^N
^ν   ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^N
^ν   ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν   ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν   ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
9. ^Δ
^ν   ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^N
^ν   ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^N
^ν   ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^N
^ν   ^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

μη ην

Σπχ. α' ἄγαθον το εζομολο

γεισθαιτω Κυριω και ψαλλειντω ο

νοματι σου Υψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

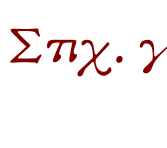
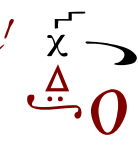
Σπχ. β' Του αναγγειλιντω πρωι

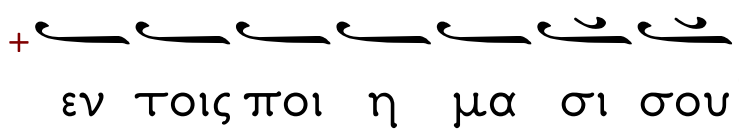
το ελεος σου και την αληθειαν

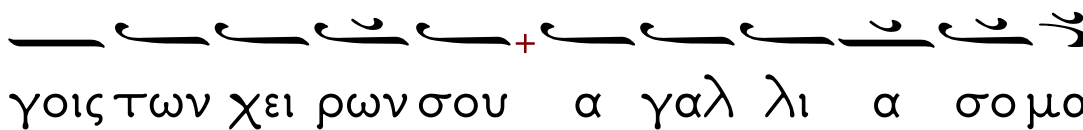
σου κατα νυκτα

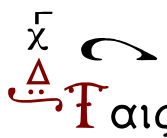
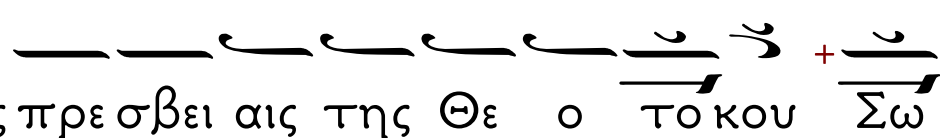
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

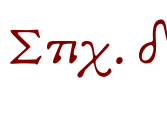
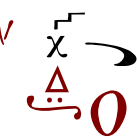
Σπχ. γ'   τι ευφρανας με Κυρι ε

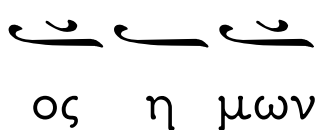
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

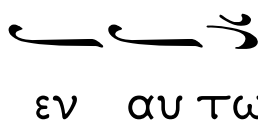
 γοις των χειρων σου αγαλλισομαι

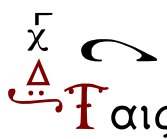
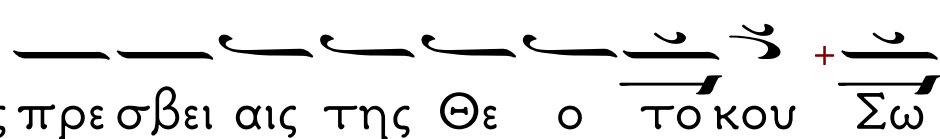
  αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'   τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

  αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταῖον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ

το οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι'

Ἄ μη ἡν

Σπχ. α' Ὁ Κυριος εβασιλευ

σεν εὐπρεπειαν ενεδυσαστο

νεδυσαστο Κυριος

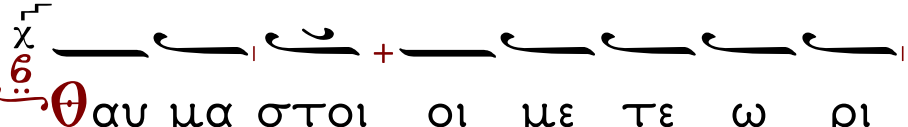
περιεζωσαστο

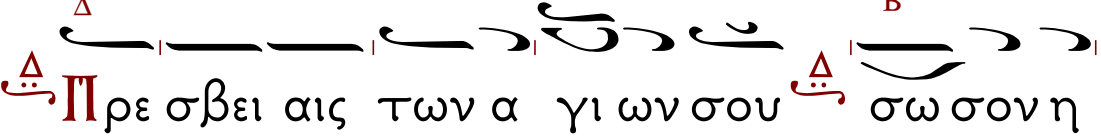
Π ρεσβείαις τῶν ἀγιῶν σου

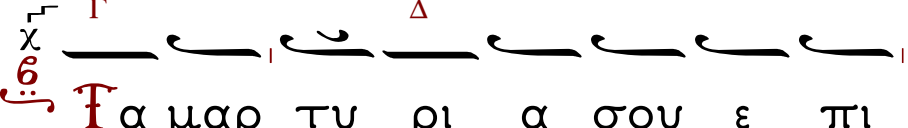
μας Κυριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θα λασ της θαυ μα στος εν υ ψη
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆ σαν σφοδρά ^Δ τῶ οἱ κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ

^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η
μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^Δ ^M Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
Ο εν Α γι οις θ αυ μα στος **ψ**α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἦχος β

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Μνήμη Δι και αι ου μετ εγ κω μι ων

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ

ρι ου Προδρο με ανε δει χθης γαρ ον

τως και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω

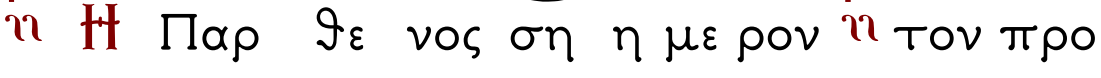
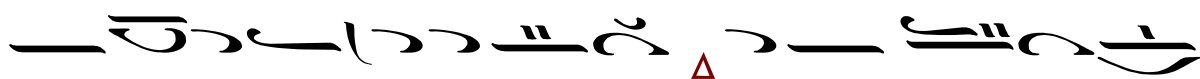
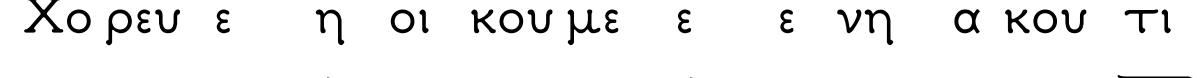
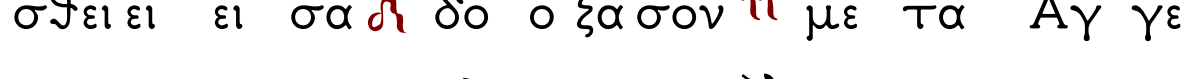
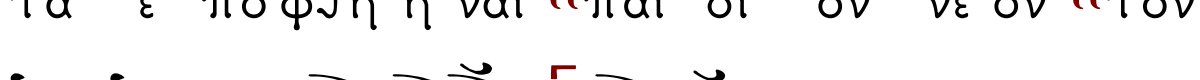
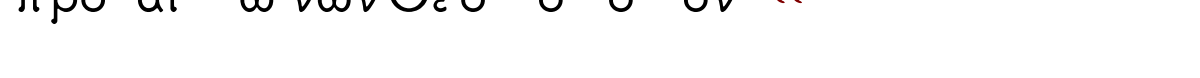
θης τον κη ρυτ το με νον ο θεν της α λη

Θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι ρων⁶ ευ
ηγ γε λισω και τοις εν Α δη Θε ον φανε ρω
θεν τα εν σαρ κι^Δ τον αι ρον τα την α
μαρ τι αν του κο σμου^Δ και πα ρε χον τα η
μιν το μεγα ε ε ε λε ος^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

KONTAKION
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἦχος Γα^ϕ

Ἦ^Γ
Ἦ^Γ Η Παρ θε νος ση η με ρον Ἦ^Γ τον προ

αι ω νι ον Λο ο ο γον^Δ Ἦ^Δ εν Σπη λαι ω ε

ερ χε ται Ἦ^Γ α πο τε κειν α πορ ρη η η τως^Δ Ἦ^Δ

Χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι

σ θει ει ει σα^Δ Ἦ^Δ δο ο ζα σον Ἦ^Γ με τα Αγ γε

λων και των Ποι με ε ε νων^Δ Ἦ^Δ βου λη θεν

τα ε πο φ θη η ναι Ἦ^Γ παι δι ον νε ον Ἦ^Γ τον

προ αι ω νων Θε ο ο ο ον Ἦ^Γ

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΡΙΤΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **1:8-14**

Τέκνον Τιμόθεε, οἶδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἦχος ᾠδῆς

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Π
χ̣ π̣
9 Χρι στε ε το φως το α λη θι νον χ̣ 9 το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον π̣ 9 ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας χ̣ 9 το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

Π
χ̣ 9 που ου ου ου σου χ̣ 9 ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον π̣ 9 και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον Δ τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^κ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

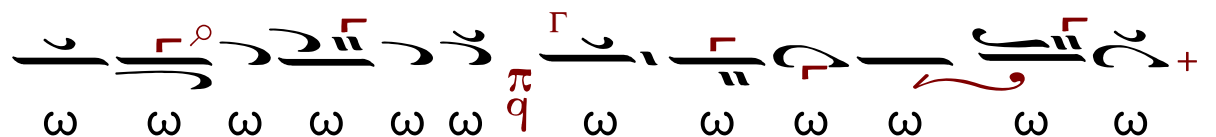
Τῇ Τρίτῃ (τοῦ Προδρόμου)

Ἦχος λ' α' Νη

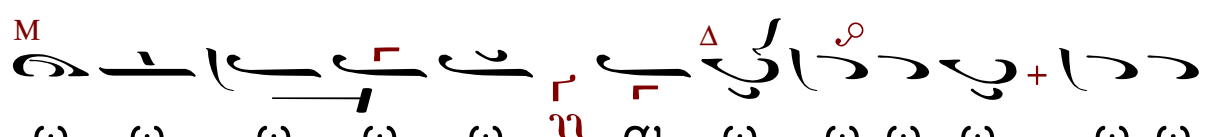
Ἦχος λ' α' Νη

Εἰς μνη μο ο ο ο συ υ υ υ νον αἰ
αἰ ω ω ω ω ω ω νι ι ι ο ον
ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι ι και αι αι ε
σται δι ι και αι ος Αλ λη λου ου ι ι ι
α
Ἦχος λ' α' Νη

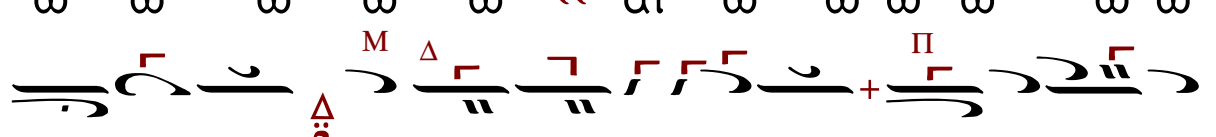
Εἰς μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο
συ νο ο ον αι ω ω νι ι ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε σται
δι ι και αι αι ο ο ος Α αλ λη λου
ου ι α

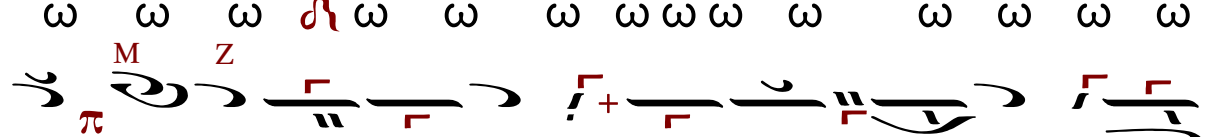
 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

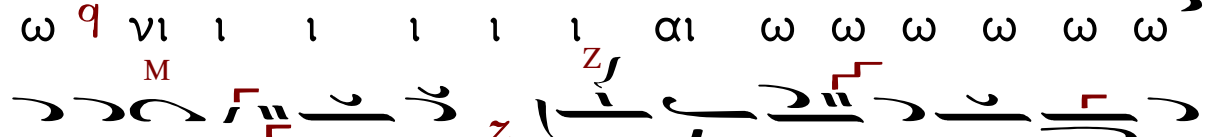
 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

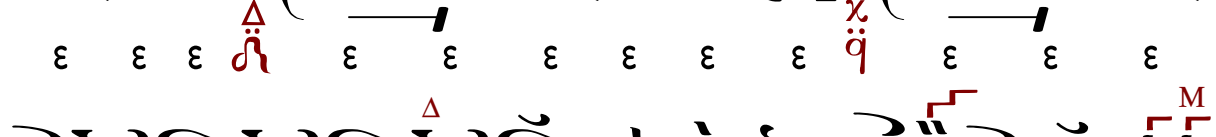
 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

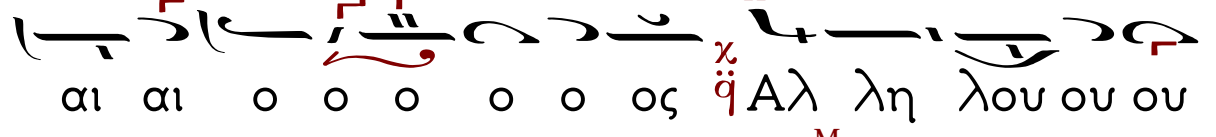
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

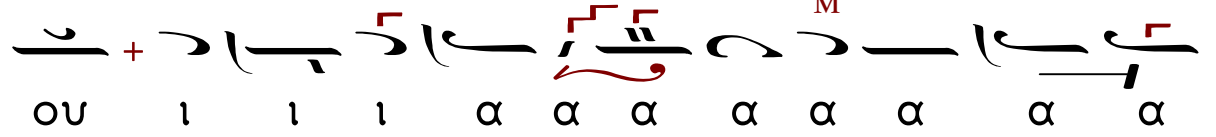
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

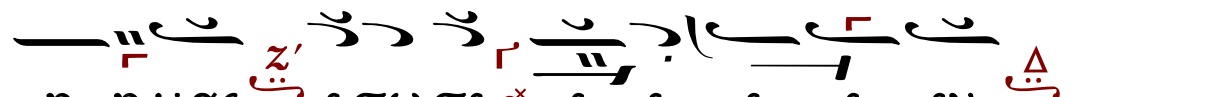
 ου ι ι ι α α α α α α α α

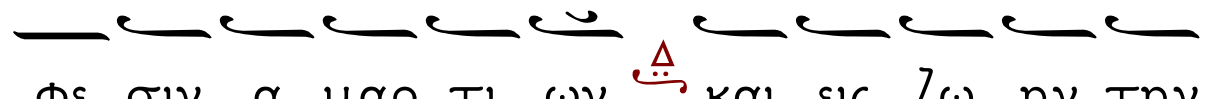
 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
λα
 βομεν Πνευμα εἰπουρα αἰνιον εὐρομεν
 πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρετον Τρι
 ἁδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐτῇ γὰρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

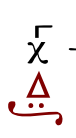
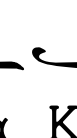
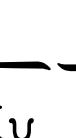
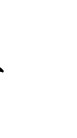
Ἦχος Δι **Ἄ**μην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰωῶνιον

 Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 α μην ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

02-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ὤε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

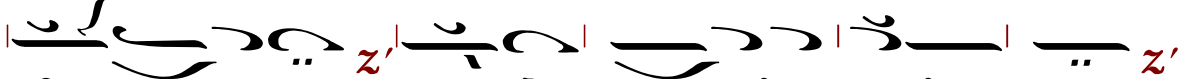
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν

 των υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ

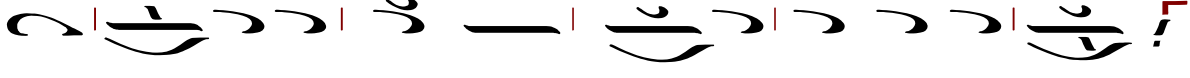
 θε ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον

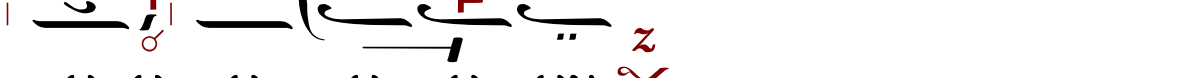
 των πο λε μου με ε νων η η ει ρη νη

 των χει μα ζο με νων η γα λη η νη

 η μο ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω

 ω ω ω ω ω ω ν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.